

udrette Meget til Gavn for Landbruget, der er Danmarks væsentligste Erhvervskilde. Det har derfor sin store Betydning, ikke alene at denne vigtige Gren af Landbrugsundervisningen finder Sted paa en fyldestgjørende og frugtbringende Maade, men ogsaa at den ordnes saaledes, at den uafbrudt kan arbejde under rolige og stabile Forhold.

Dette, mener Flertallet, opnaas bedst ved, at Statsunderstøttelsen fastslaas ved særlig Lov og ikke bestemmes ved de aarlige Finantslove, hvorved Statsunderstøttelsen kan afsættes for at komme til at afhænge af uforudsete Tilfældigheder og Stemninger. At Ordningen træffes samtidig med selve Landbohøjskoleloven, anser Flertallet for naturligt paa Grund af den nære Forbindelse mellem Landbohøjskoleundervisningen og Landbrugsstoleundervisningen; den ene skal jo supplere og støtte den anden.

Paa tvende Punkter nær slutter Flertallet sig derfor til Lovforslagets § 5.

Heldigst vilde Flertallet anse det for at være, om Folkehøjskoler og Landbrugsstoler ikke som Regel knyttes sammen. Skjøndt denne Opfattelse deles af hele Udvalget, har der dog kun kunnet danne sig et Flertal om Endringsforslaget Nr. 8, ved hvilket Flertallet ønsker at pointere, at Statsunderstøttelsen kun bør ydes Fagstoler, hvis Opgave det væsentlig er at give Undervisning i Landbrug og Havebrug, uden dog derfor helt at ville udelukke Fagstoler fra Adkomst til Statstilbud, „selv om disse ikke udelukkende meddele denne Undervisning.“

I Lovforslagets § 5, 7de Stykke, er foreslaaet, at Understøttelsen kun kan tildeles Elever, „som ved Attest for at have gennemgaaet en Folkehøjskole eller paa anden Maade godtgjøre at være i Besiddelse af den fornødne Modenhed.“

Flertallet anser det ganske vist for rigtigt, at der i Lovforslaget anthedes, hvad man i Reglen bør anse som en Norm for den Modenhed, der bør fordræ, for at en Elev kan erholde Understøttelse, men mener dog, at alene den Omstændighed at have

gjennemgaaet en Folkehøjskole (Real- eller Fortsættelsesstole) ikke kan siges at være et fyldestgjørende Bevis herfor; der bør forlanges Attest fra vedkommende Skoles Forstander for, at Eleven har opnaaet den fornødne Modenhed.

Flertallet mener ogsaa, som ovenfor antydet, at Realskoler og Fortsættelsesstoler bør stilles lige med Folkehøjskoler med Hensyn til Udstedelsen af saadanne Attester.

Af disse Grunde stiller Flertallet Endringsforslaget Nr. 10.

Et Mindretal (Mazen og Bloug) er kjender villig Næmneligheden af, at gode Landbrugsstoler støttes af Statskassen, ligesom Tilfældet er med andre Fagstoler, saasom Realskoler, Handelsstoler, tekniske Skoler, Søfartsskoler m. m. Men naar Flertallet mener, at denne Understøttelse bør ordnes ved særlig Lov samtidig med selve Landbohøjskolelovene, da er dette en Mening, hvis Rigtighed ikke er i Overensstemmelse med Fremgangsmaaden paa andre Omraader, idet Ingen har udtalt sig for at sætte de lærde Skolars Ordning i Forbindelse med Ordningen af Universitetet eller de tekniske Skolars Ordning i Forbindelse med Forfrifter om den polytekniske Værestalt eller knytte Almuekolens Reform til Bestemmelserne om Skolelærer-Seminarier. Da Flertallet derhos udtrykkelig udtaler, at Landbohøjskolen efter dets Formening under de nuværende Forhold ikke tilfredsstiller de Krav, som med Villighed kunne stilles til den, tør det næppe heller med Sikkerhed antages, at der allerede nu findes uddannet en saadan Mængde dygtige Lærerkrafter, som den behørigte Forsyning af en større Mængde nyoprettede Landbohøjskoler over hele Landet vilde udtræve, og det vil under denne Forudsætning være betænkeligt strax paa dette Tidspunkt at udsætte den Præmie for slige Skolars Oprettelse, som Tilfagnet i § 5 indeholder. Der vil derefter kunne befrygtes et Kapløb, som tilveiebringer en stor Kvantitet uden tilsvarende Kvalitet, hvorfor det vil være forstg-